Onno Seroo (UNESCO): 'La ràdio és una eina que garanteix la lliure circulació de les idees a baix cost'

Aquest 13 de febrer se celebra el desè aniversari de la declaració per part de la Unesco del Dia Mundial de la Ràdio. El president de la Federació Catalana d'Associacions i Clubs de la Unesco, Onno Seroo, explica en aquesta entrevista perquè es va escollir aquest dia, i perquè no es va escollir el 30 d'octubre, i qui ho va proposar.

Aquest 2021 celebrem que fa 10 anys la Unesco va acordar que el 13 de febrer seria el Dia Mundial de la Ràdio. Expliqui'ns què commemorem exactament?
Commemorem la importància que té la ràdio per la nostra societat. És una eina que garanteix la lliure circulació de les idees per fomentar la connexió entre la gent, la cohesió social, per donar informació, per respondre en casos d'emergències. És una tecnologia de baix cost a la qual la gran majoria de persones al món tenen un accés fàcil. Atesa la importància d'aquesta eina per la qualitat democràtica i per la seva gran extensió social, per això la Unesco va proclamar un Dia Mundial de la Ràdio.

Per què es va escollir el dia 13 de febrer?
L'Estat espanyol va ser qui va proposar aquesta iniciativa el 2011, i respecte al dia, hi havia altres propostes. Una era el 6 d'octubre, que era el naixement de Reginald Fessenden, l'inventor de la radiodifusió sonora; un altre era el 30 d'octubre que va ser el dia de la primera transmissió de la Guerra dels Mons el 1938. Ho va proposar Espanya també, però era un dia polèmic perquè aquesta emissió va generar molta tensió perquè molta gent es va creure que arribava una altra guerra mundial. Per tant, no era un bon dia, i al final es va escollir el 13 de febrer perquè va ser el dia que va ser creada la ràdio de les Nacions Unides, el 1946.

Un cop es va decidir això, l'any següent, per celebrar el primer Dia Mundial de la Ràdio, des de la Federació Catalana d'Associacions i Clubs de la Unesco amb col·laboració de la Federació de Mitjans de Comunicació Locals de Catalunya vau organitzar una xerrada entre Joaquim Maria Puyal i Federico Mayor Zaragoza. Com recorda aquella xerrada, a la qual vostè també hi va participar?
Molt bé. Ho vam organitzar a la seu de l'Agència Catalana de Notícies, i va ser una conversa molt entranyable. Espero poder pujar els àudios a la pàgina web de la Federació. Puyal i Mayor Zaragoza són dos grans comunicadors i són els grans abanderats de la ràdio com a eina per fomentar l'accés a la informació i a la lliure circulació d'idees. En Puyal ho feia cada dissabte als partits de Barça, i Mayor Zaragoza a través de la Unesco. I deixa'm afegir el paper que jugueu tots els operadors de ràdio, tècnics i periodistes, que sou uns ambaixadors importants en la lliure circulació d'idees i activistes per donar accés a la informació de qualitat.

La ràdio és un mitjà de comunicació que els diferents clubs d'amics de la Unesco arreu de Catalunya fan servir.
Dins la Federació Catalana hi ha unes 25 associacions presents a tot el territori de parla catalana, des del Vallespir fins a Alcoi. No totes les associacions fan coses amb la ràdio, però alguns sí, com la de Sant Cugat amb Ràdio Sant Cugat. Els Amics de la Unesco de Girona també cada 13 de febrer fan actes importants. Però per exemple, l'associació d'Alcoi té un programa de ràdio regular a Ràdio Alcoi on parlen de molts temes.

L aquest dissabte 13 de febrer organitzeu un col·loqui molt interessant. Què ens en pot explicar?

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/entrevista/152392.html

Copyright 2024 Cugat.cat

Estem molt contents de poder-ho celebrar així. És el 110è aniversari de la creació de la ràdio, i la Unesco ha creat com a eslògan 'Evolució, connexió i innovació'. Estem contents que a la nostra crida han respost des de Ràdio Associació de Catalunya, Catalunya Ràdio, la Xarxa i la Federació de Mitjans de Comunicació Locals de Catalunya, a través de la seva vicepresidenta, Mònica Lablanca [i directora de Cugat Mèdia].

Quin consum en fa vostè de la ràdio? No sé si la ràdio va tenir a veure en el seu aprenentatge del català quan va arribar d'Holanda el 1993?
El contacte personal amb les persones va ser la meva immersió lingüística directa, però sí que és cert que a nivell personal en faig un consum bastant usual de la ràdio. Jo soc holandès i la meva dona és francesa i escolto molt moltes ràdios diferents, des de Catalunya Ràdio per també ràdios holandeses, franceses o la BBC, tot per internet. Per sort ara està cada cop més a l'abast de tothom.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/entrevista/152392.html

Copyright 2024 Cugat.cat